

नास्तिकविवादः सञ्चरति । मदीया भूः प्राग-  
विद्यमानभोगैव भुज्यत् इतुग्रन्थे न सन्तता चिर-  
क्तव्येष मे भुक्तिरित्यभोगभूलो विवादः । इयं  
मर्यादेवज्ञेति सौमाविवाद इति पट्प्रकार एव  
विवादः सञ्चरति । पट्प्रकारेऽपि भूविवादे  
भूत्यर्थाभ्यां सौमावाय अपि निर्णयमानत्वात्  
सौमानिषेयप्रकरणे तत्वात्मर्थावः । समन्वा-  
इवाः सामन्ताः । चतुर्षु दिश्मन्त्ररा आमा-  
दयस्य च प्रतिसीमं व्यवस्थिताः ।  
“आमो आटिषु सामन्तः द्वैतं चेत्वस्य कौर्ति-

तम् ।

द्वहं गृहस्य निर्दिष्टं समन्तात् परिरथ्य हि ॥”  
इति कात्यायनवचनात् । आमादिशब्देन तत्-  
स्याः पुरुषा लक्ष्यते । यामः पलायत् इति  
यथा । सामन्तश्च उल्लङ्घते तत्संक्षाद्युपलक्षणा-  
र्थम् । उल्लङ्घ कात्यायनेन ।  
“संसक्कास्तु सामन्तास्तत्संक्षाक्षयोत्तराः ।  
संसक्कासक्षंसक्षाः पद्माकाराः प्रकौर्तिताः ॥”  
इति । स्वरिता हृष्टाः । आदिप्रहणेन मौलोद्व-  
तयोर्थ द्वण्म् । हृष्टादिलक्षणं तेनैवोक्तम् ।  
“निष्ठाद्यमानं यं दृष्टं तत् कार्यं तदगुणा-  
क्तिः ।

हृष्टां वा यदि वाहृष्टास्ते च हृष्टाः प्रकौर्तिताः ॥  
ये तत्र पूर्वं सामन्ता पश्यते शास्त्रं गताः ।  
तन्मूलत्वात् ते मौला ऋषिभिः परिकौर्तिताः ॥  
उपश्च वण्सभोगकार्याल्यानोपचिक्षिताः ।  
उत्तरनिति पुनर्यंक्षादुद्वास्ते ततः अृताः ॥”  
गोपा गोचाराः ।  
“सौमाक्षयाणाः सौमासंनिहितवेचकर्पणकाः ।”  
सर्वं च वनशोचरा वनचारिणी व्याधादयस्य  
च मनुनोक्ताः ।  
“व्याधान् शाकुनिकान् गोपान् कैवर्तान्

मूलखातकान् ।

व्यालयाह्नुक्तुत्तीनस्यांश्च बलगोचरान् ॥”  
अल्लमुक्ती भुग्येत् । अङ्गरोडने कृच्छ्रदृष्टम् ।  
तुषा धन्यत्वचः । हुमा व्यशोधादयः । सेतु-  
जलप्रवाहवस्य । चेत्यं पाषाणादिवन्धः ।  
आश्वशब्देन वेणुवात्तुकादीनां द्वण्म् । एतानि  
च प्रकाशप्रकाशमिदं हिःप्रकाराणि । तथा  
च मनुः ।

“सौमावचांस्तु कुर्वीत व्यशोधाश्वस्यकिंशुकान्  
शाल्लोन् शालतालाच्च शीरिण्यवें पाद-  
पान् ॥

गुरुलान् वेणूस्य विविधान् शमी वक्षी खलानि  
च ।  
शरान् कुञ्जकगुल्मांश्च तथा सौमा न नश्यति ॥  
तङ्गागानुदपानानि वायः प्रस्तवणानि च ।  
सौमासन्धिषु कार्याणि देवतायतनानि च ॥”  
इति प्रकाशरूपाणि ॥  
“उपच्छब्दानि चात्यानि सौमालिङ्गानि  
कारयेत् ।  
सौमाज्ञाने नृणां वौच्च नित्यं लोके विपर्ययम् ॥

अश्वलोद्यौनि गोबालांस्तु ज्ञान भव्यक्ता-  
लिकाः ।  
करोचमिष्टकाङ्गारशक्तरावालुकास्थाया ॥  
यानि चैव प्रकाराणि कालाङ्गमिन् भव्ययेत् ।  
तानि सन्धिषु सौमावाय अप्रकाशानि कारयेत्  
एते लिङ्गेनयेत् सौमां राजा विवदमानयोः ॥”  
प्रच्छब्दलिङ्गानि एतैः प्रकाशाप्रकाशरूपैलिङ्गे  
सामन्तादिप्रदर्शितैः सौमां प्रति विवदमानयोः  
सौमानिषेयप्रकरणे तत्वात्मर्थावः । सामन्तादिप्रदर्शितैः  
सौमानिषेयं कुर्याद्वाजा ॥ \* ॥ यदा पुनर्चि-  
डानि न सन्ति विद्यमानानि वा लिङ्गालिङ्ग-  
तथा सन्धिष्ठानि तदा निर्णयोपायमाह ।  
“भामन्ता वा समग्रामाश्वलारोडिष्टी द्वशापि वा  
रक्षमान्वसनाः सौमां नवियुः चित्तिधारिणः ॥”  
सामन्ताः पूर्वोक्तलक्षणाः । समग्रामाश्वला-  
रोडिष्टी द्वशापि वा इत्येवं समसंख्याः प्रत्यासच-  
प्रामीणाः । रक्षमान्विणो रक्षाव्यरधरा भूर्द्वा-  
रोपितचित्तिखण्डाः सौमानं नवियुः प्रदर्शयेयुः  
सामन्ता वेति विकल्पाभिधानं शूल्युत्तरोक्ता-  
साक्ष्यभिप्रायम् । यथाह मनुः ।  
“साच्चिप्रत्यय एव स्वात् सौमावादविनिर्णयः ।”  
तत्र च साच्चिणां निर्णेवत्वं सुखं तदभावे  
सामन्तानाम् । तदुक्तम् ।  
“साच्चभावे तु चत्वारो यामाः सौमन्तवासिनः  
सौमाविनिषेयं कुर्यां प्रयता राजसनिधी ॥”  
तदभावे तत्संक्षादीनां निर्णेवत्वम् । यथाह  
कात्यायनः ।  
“स्वार्थसिद्धौ प्रदुषेषु सामन्तेष्वर्थगैरवात् ।  
तत्संक्षादेस्तु कत्तव्य उद्धारो नात्र संशयः ॥  
संसक्षसक्षादेषु तु तत्संक्षादाः प्रकौर्तिताः ।  
कत्तव्या न प्रदुषास्तु राजा धर्मं विजानता ॥”  
सामन्ताद्यभावे मौलद्वृढातादयः । तेषाम-  
भावे सामन्ता मौलद्वृढातादयः । स्वावरे  
पट्प्रकारेऽपि कार्या नात्र विचारणित कात्या-  
यनेन ऋमविधानात् । एते च सामन्तादयः  
संख्यागुणातिरिक्ते समवत्ति ।  
“सामन्ताः साधनं पूर्वं निर्देषाः स्वर्गेण्या-  
न्विताः ॥”  
द्विगुणासूत्रां श्वेयास्तोऽन्वे विगुणा मनः  
इति स्वरणात् ॥ \* ॥

ते च साच्चिणाः सामन्तादयश्चैः स्वैः शपथैः  
शापिताः सन्तः सौमां नवियुः ।  
“शिरोभिस्ते गृहौलोर्वीं स्तम्बिणो रक्षावाससः  
सुक्षतः शापिताः स्वैः स्वैर्नवियुसो सन्ज्ञसम् ॥”  
इति स्वरणात् ॥

नवियुरिति वहृवचनं द्वयोर्निर्मासार्थं नैकस्य ।  
“एकश्चदुव्येत् सौमां सोपवासः समुच्चयेत् ।  
रक्षामाल्याव्यरधरो भूमिमादय भूर्द्वनि ॥”  
इति नारदेनेकस्याभ्युत्त्रानात् यस्तु ।  
“नैकः समुच्चयेत् सौमां नरः प्रत्ययवानपि ।  
गुरुत्वादस्य कार्यस्य चित्तया बहुषु स्थिता ॥”  
इत्येकस्य निषेधः । स उभयानुमतधर्मविदाति-  
रित्यविषय इत्यविरोधः ॥ \* ॥

खलादिचिङ्गाभावेऽपि साच्चिसामन्तादीनां  
सौमाज्ञान उपायविशेषो नारदेनोक्तः ।  
“निर्वगापद्धतोत्कृष्टनष्टचिङ्गासु भूमिषु ।  
तपदेशानुमानात् प्रमाणाङ्गोगदर्शनात् ॥”  
निर्वगाया नवा अपद्धतेनापद्धरणेनोत्कृ-  
ष्टानि स्वस्थानात् प्रमुतानि नष्टानि वा  
लिङ्गानि यात्र भूमिषु तत्र तपदेशा-  
नुमानात् उत्कृष्टनष्टचिङ्गानां प्राचोनप्रदेशा-  
नुमानाद् आमादारभ्य सहस्रदण्डपरिमितं  
चैवमस्य प्रामाण्यं पवित्रे भाग इत्येवं विधानात्  
प्रमाणादा प्रत्यर्थिसमस्तमविप्रतिपदायाः  
स्वात्मकालोपलक्षितैर्भूतैवा निचिन्तयुः । वृह-  
स्तिना चात्र विशेषो दर्शितः ।  
“आगमश्च प्रमाणश्च भोगं कालश्च नाम च ।  
भूमागलच्छस्यैव ये विदुस्तद्व साच्चिणः ॥”  
एते च साच्चिसामन्तादयः शपथैः शापिताः  
सन्तः कुलादिसम्बं राजा प्रष्टव्याः । यथाह  
मनुः ।  
“आमेयकुलानानु समवं सौन्धि साच्चिणः ।  
प्रष्टव्याः सौमलिङ्गानि तयोर्ष्वैव विवादिनोः ॥  
ते पृष्टाः साच्चादयः समस्ता एकमत्तेन सौन्धि  
निषेयं कुर्यां । तैर्निषेयां सौमां तपदर्शित-  
सकललिङ्गशुल्कां साच्चादिनामान्विताज्ञाविश्वा-  
रणार्थं पत्रे समारोपयेत् । उक्तज्ञ मनुना ।  
“ते पृष्टासु यथा ब्रूयुः सामन्ताः सौन्धि  
निषेयम् ।  
निबन्धीयात्तथा सौमां सर्वांस्तु व नामतः ॥  
एतेषां साच्चिसामन्तप्रभौतैनां सौमाचंकमण-  
दिनादारभ्य यावत् चिपकं राजदेविकं व्यसनं  
चिप्रदेविक्यसनावधिः कात्यायनोक्तः ।  
“सौमाचंकमणं कोषे पादस्यर्थं तथैव च ।  
त्रिपक्षपक्षसमाहं दैवराजिकमिष्यते ॥” इति ॥  
यदा त्वं मौषीणां उत्तसाच्चवचसां त्रिपक्षाभ्यन्तरे  
रोगादिर्ष्वते । अथवा प्रतिवादिनिर्दिष्टाभ्य-  
विक्षसंख्यागुण-साच्यनराविरुद्धवचनता तदा  
ते स्वज्ञाभासांषयाद्य दण्डनीयाः । तदाह ।  
“अन्ते तु पृष्टगदण्डा राजा मध्यमसाहस्रम् ॥”  
अन्ते मिथ्यावदने निमित्तभूते सति सर्वेस-  
मन्ताः प्रत्येकं मध्यमसाहस्रेन चलारिंशदविधि-  
केन पण्पश्चशतेन दण्डनीयाः । सामन्तविष-  
यता चास्य साक्षात्मौलादीनां स्वृत्यन्तरे  
दण्डान्तरविधानादवगम्यते । तथा च मनुः ।  
“यथोक्तेन नयन्तस्तु पृथक्ष्ये सत्यसाच्चिणः ।  
विपरीतं नयन्तस्तु दाप्याः स्वृद्धश्वत दम्मम् ॥”  
नारदोऽपि ।  
“अथ चद्वत् ब्रूयुः सामन्ताः सौन्धि निषेये ।  
सर्वे पृथक् पृथक् दण्डण्डा राजा मध्यमसाह-  
सम् ॥”  
सामन्तानां मध्यमसाहस्रं दण्डमभिधाय ।  
“शेषाश्च ददृतं ब्रूयुन्सुक्ता भूमिकर्मण ।  
प्रत्येकत्वं जघन्यास्ते विनेयाः पूर्वसाहस्रम् ॥”